

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 5S/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100266
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Slivová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:0824100266.1

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Denisy Slivovej a členov senátu JUDr. Kataríny Petráš Vinczeovej a JUDr. Miroslavy Štefčekovej (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený: Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Vysokoškolákov 8556/33B, 010 08 Žilina, za účasti ďalších účastníkov konania: 1) JK Slovakia NÍZKOENERGETICKÉ MONTOVANÉ STAVBY, s.r.o., so sídlom Sabinovská 5, 082 71 Lipany, IČO: 36 506 753 a 2) A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXX/X, XXX XX E., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OSZP3-2024/012546-002/Bre zo dňa 23.02.2024, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu zo dňa 23.04.2024 na priznanie odkladného účinku správnej žalobe
z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Dňa 23.04.2024 bola Správnemu súdu v Banskej Bystrici doručená správna žaloba žalobcu zo dňa 23.04.2024, ktorou sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OSZP3-2024/012546-002/Bre zo dňa 23.02.2024, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a rozhodnutie Mesta Žilina, Mestského úradu v Žiline, Odbor správy verejného priestranstva a životného prostredia, ako správneho orgánu prvého stupňa č. 21189/2023-164191/2023-OSVPŽP-SKU zo dňa 06.11.2023 potvrdené v celom rozsahu. Uvedeným rozhodnutím správny orgán prvého stupňa na základe žiadosti žiadateľa JK Slovakia NÍZKOENERGETICKÉ MONTOVANÉ STAVBY, s.r.o., IČO: 36 506 753, Sabinovská 5, 082 71 Lipany, v zastúpení spoločnosťou ALORA STORE s.r.o., Škultétyho 2869/30, 010 01 Žilina vydal žiadateľovi súhlas na výrub 50 m² krovitého porastu s výškou do 150 cm druhu tavorník a 19 ks drevín, z toho 1 ks dreviny druhu borovica s obvodom kmeňa 90 cm nameraných 130 cm nad zemou, 5 ks drevín druhu smrekovec s obvody kmeňov 134 cm, 73 cm, 93 cm, 64 cm, 92 cm nameraných 130 cm nad zemou, 4 ks drevín druhu smrek s obvody kmeňov 73 cm, 142 cm, 52 cm, 74 cm nameraných 130 cm nad zemou, 1 ks dreviny druhu lipa s obvodom kmeňa 168 cm nameraných 130 cm nad zemou, 1 ks dreviny druhu jedľa s obvodom kmeňa 111 cm nameraných 130 cm nad zemou, 1 ks dreviny druhu orech s obvodom kmeňa 54 cm nameraných 130 cm nad zemou, 1 ks tuha s obvodom kmeňa 128 cm nameraných 130 cm nad zemou, 1 ks dreviny druhu borovica s obvodom kmeňa 108 cm nameraných 130 cm nad zemou, 2 ks drevín druhu smrek s obvody kmeňov 118 cm, 123 cm nameraných 130 cm nad zemou, 2 ks drevín druhu vrbica s obvody kmeňov 82 cm nameraných 130 cm nad zemou a 253 cm nameraných pod rozkonárením, rastúce na parc. č. 3074, 3075/1, 3075/2 a 3076/11 k.ú. E. a povinnosť uskutočniť náhradnú výsadbu na náklady žiadateľa na parc. č. 3074, 3075/1, 3076/11 k.ú. E., kde bude vysadených celkovo 61 ks drevín.

2. Žalobca v podanej správnej žalobe v zmysle ustanovenia § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) navrhol priznať správnej žalobe odkladný účinok,

keďže okamžitý výkon alebo právne následky, predovšetkým rozhodnutia prvostupňového orgánu, hrozia závažnou ujmom na životnom prostredí a priznanie odkladného účinku správnej žalobe nie je v rozpore s verejným poriadkom. Žalobca dôvodnosť odkladného účinku odôvodnil poukazom na § 13 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí (ďalej len „zákon o životnom prostredí“). Vo vzťahu k ochrane životného prostredia súdnou cestou podľa žalobcu vystupujú do popredia najmä princípy prevencie a princíp predbežnej opatrnosti. Tieto princípy je potrebné prepojiť s inštitútom odkladného účinku správnej žaloby resp. s inštitútom dočasného pozastavenia účinnosti všeobecne záväzného nariadenia. Ich použitie je možné aj v prípadoch, ak hrozí „závažná ujma na životnom prostredí“. Táto ujma však nesmie byť nepatrná. Včasnosť súdneho zásahu je pre reálnu ochranu životného prostredia podľa žalobcu často rozhodujúcim faktorom, pričom požiadavka na účinné predbežné opatrenie v konaniach pred súdom vo veciach životného prostredia vyplýva aj z čl. 9 ods. 4 Aarhuského dohovoru. Žalobca konštatoval, že bez priznania odkladného účinku správnej žalobe nie možné po preskúmaní zákonnosti „čo chrániť“. S prihliadnutím na § 19 zákona o životnom prostredí ako aj s prihliadnutím na zásadu preventívnej opatrnosti podľa § 13 zákona o životnom prostredí, v zmysle záväzného výkladu Zmluvy o fungovaní Európskej únie, najmä čl. 4 ods. 2 písm. k), čl. 11, čl. 168 ods. 1 a čl. 169 ods. 1, rozsudkom vo veci Pezinská skládka, na základe ktorých sa ekonomický záujem navrhovateľa podriaďuje environmentálnemu záujmu verejnosti žalobca žiada správny súd, aby tejto správnej žalobe priznal odkladný účinok, keďže nepriznaním odkladného účinku hrozí nenávratne zničenie osobitne chránenej zložky životného prostredia, a to drevín, ktoré v rámci krajiny vo všetkých pásmach ochrany poskytujú mitigačné efekty. Správny orgán environmentálne hľadisko podľa žalobcu vôbec neposúdil a svojím konaním preferoval a posudzoval iba práva a záujmy navrhovateľa – ďalšieho účastníka konania v rade 1/ na stavebnej činnosti. Ohrozenie životného prostredia podľa žalobcu spočívalo v nenávratnom zničení drevín a v rozpore s § 47 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“). Správny súd s prihliadnutím na zásadu predbežnej opatrnosti v zmysle § 13 zákona o životnom prostredí je povinný princíp prezumpcie správnosti rozhodnutí správnych orgánov neaplikovať kategoricky a formalisticky, pretože práve v dôsledku aplikácie zásady predbežnej opatrnosti, ktoré sa svojou právnou silou rovná prezumpciou správnosti rozhodnutí správnych orgánov dochádzka k „ich vzájomnej neutralizácii, vynulovaniu“, čo podľa názoru žalobcu znamená, že ak okamžitý výkon rozhodnutia spočíva v nenávratnom poškodení životného prostredia, tak správny súd je povinný priznať odkladný účinok správnej žalobe, lebo len takým postupom sa naplní účel a zmysel ustanovenia § 184 a nasl. SSP a výsledkom priznania odkladného účinku nie je nenávratné porušenie alebo znemožnenie práva na výrub, ale iba jeho dočasné suspendovanie do doby, kým sa nerozhodne vo veci samej. Žalobca ďalej poukázal, že správne orgány zneužívajú princíp prezumpcie správnosti, aby rozhodovali arbitrárne a nezákonne spoliehajúc sa na princíp prezumpcie správnosti rozhodnutí správnych orgánov. Žalobca poukázal na to, že princíp právnej istoty sa vnútorne spravuje dvomi protichodnými zásadami, a to prezumpciou správnosti rozhodnutí správnych orgánov a preventívnej opatrnosti. Podľa žalobcu je potrebné postupovať takým spôsobom, aby sa nenávratne nevyľúčila ani jedna z uvedených možností, ale aby iba dočasne jeden princíp ustúpil druhému, konkrétne formalistický princíp zákonnosti musí ustúpiť princípu predbežnej opatrnosti, ktorý je založený na materiálnom ohrození životného prostredia. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 422/2018 zo dňa 13.12.2018) mal žalobca za to, že sú splnené všetky podmienky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto konkrétnom prípade podľa presvedčenia žalobcu tak v prvostupňovom rozhodnutí ako aj v napadnutom rozhodnutí absentuje akákoľvek správna úvaha, ktorá predstavuje logický sled úvah, ktorými sa zo znenia právnych predpisov odvodí výrok rozhodnutia, ktorá musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania naznačuje, že tak napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie sú nezákonné z dôvodu nedostatku dôvodov, arbitrárnosti a svojoľnosti vo vzťahu k prekonaniu zákonného zákazu ničenia drevín. Odôvodnenie musí obsahovať dva typy úvah a to 1) voľné hodnotenie dôkazov a 2) kauzálny nexus pri samotnom odôvodnení rozhodnutia. V danom prípade podľa žalobcu absentovalo právne odôvodnenie v časti prekonania zákonného zákazu ničenia drevín úplne. Podľa žalobcu len ťažko je možné uvažovať o prezumpcii správnosti rozhodnutí správnych orgánov, ak žalované rozhodnutie sa právnym aspektom konania a odôvodnením z relevantných právnych predpisov v skutočnosti ani nezaoberá. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky musí byť rozhodnutie správnych orgánov nie len zákonné ale sa musí ako zákonné aj javiť, čo v danom prípade podľa žalobcu nie je splnené. Samotná citácia právnych predpisov bez kauzálneho nexusu nie je správnu úvahou, ale len formalistickým imitovaním zákonnosti rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené žalobca tvrdí, že prevažuje požiadavka na aplikáciu predbežnej opatrnosti podľa § 13 zákona o životnom prostredí, ktoré je možné zjednodušené

interpretovať ako zásadu v prípade pochybnosti v prospech životného prostredia. Žalobca poukázal aj na to, že v zmysle § 189 SSP správny súd môže aj bez návrhu uznesenie o priznaní odkladného účinku zrušiť, ak sa v priebehu konania ukáže, že na priznanie odkladného účinku neboli dané dôvody alebo tie medzičasom odpadli. Žalobca preto tvrdí, že správny súd má priznať požiadavke ochrany životného prostredia čo najväčšiu váhu. Ak správny súd prizná odkladný účinok správnej žalobe, tak sa tým podľa žalobcu nezmarí právo žiadateľa – ďalšieho účastníka konania v rade 1) na výrub a ani na realizáciu stavebného zámeru, jeho právo bude suspendované, a to až do času rozhodnutia vo veci samej, alebo odpadnutia dôvodov, na základe ktorých bol správnej žalobe priznaný odkladný účinok. Ak by správnej žalobe nebol priznaný odkladný účinok, znamenalo by to podľa žalobcu nezvratné ničenie drevín a v prípade potvrdenia nezákonnosti rozhodnutia by došlo k nenávratnému poškodeniu životného prostredia. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj aplikujúc ústavnú zásadu vyvažovania práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky žalobca tvrdil, že dôvodnosť a nutnosť priznania odkladného účinku bola v danom prípade riadne preukázaná, a preto žiada, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok, a to s prihliadnutím na nasledovné záujmy životného prostredia: 1) povinnosť poznať vplyvy realizovanej činnosti a posúdiť ich zákonným procesom podľa § 17 ods. 2 a § 18 zákona o životnom prostredí postupmi podľa § 47 ods. 2 a ods. 3 zákona o ochrane prírody. Princíp predbežnej opatrnosti podľa § 13 zákona o životnom prostredí a 2) uplatňujúc ústavnú zásadu vyvažovanie legitímnych ústavných práv a záujmov nakoľko okamžitým výkonom žalovaného rozhodnutia by sa definitívnym spôsobom zmarilo právo podľa čl. 44 a čl. 45 Ústavy Slovenskej republiky na priaznivé životné prostredie oproti stavu, kedy sa suspenzívnym účinkom prijatia odkladného účinku správnej žalobe nemaria (ďalšiemu) účastníkovi konania v rade 1) žiadne ústavné práva, len sa ich realizácia odkladá do doby definitívneho potvrdenia, že mu práva vznikli legitímne a zákonne s poukazom na čl. 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky kedy priznanie odkladného účinku možno subsumovať pod opatrenie brániace zneužitiu vlastníctva poškodzujúce životné prostredie nad zákonom určenú mieru a to až do doby rozhodnutia vo veci samej, kedy sa kolízia práva na životné prostredie a vlastníckeho práva a voľnej dispozície ním definitívne vyrieši.

3. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 10.06.2024 uviedol, že žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti (konkrétny dôkaz), ktorý by preukazoval, že v prípade nepriznania odkladného účinku môže dôjsť k nenávratnému poškodeniu životného prostredia. Žalovaný cez informačný systém stráže prírody požiadala stráž prírody o súčinnosť a vykonanie obhliadky za účelom zistenia stavu drevín (vyrúbané/rastúce na mieste), v súvislosti s vydaným rozhodnutím Mesta Žilina, ako prvostupňového správneho orgánu vo veciach ochrany drevín. Podľa zistení stráže prírody (výsledok žalobca zaslal v prílohe vyjadrenia k žalobe) sa výrub drevín neuskutočnil. Napriek tejto zistenej skutočnosti, žalovaný žiadal návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietnuť. Žalovaný bol toho názoru, že výkonom prvostupňového rozhodnutia by nevznikla závažná ujma na životnom prostredí. Pokiaľ žiadateľ o výrub aj zrealizuje samotné odstránenie drevín z riešeného územia, budú tieto dreviny plnohodnotne nahradené novými drevinami, ktoré nebudú pochádzať zo samovoľného šírenia, nízkej sadovníckej hodnoty, so značnými poškodeniami a zhoršeným zdravotným stavom, ktoré si prestávajú plniť svoje funkcie, ako je to pri drevinách nachádzajúcich sa na predmetnom pozemku v súčasnosti, ale budú nahradené drevinami, ktoré budú zdravé, vysokej sadovníckej hodnoty a budú si v danom prostredí riadne plniť svoje funkcie. Povinnosť vykonania náhradnej výsadby za vyrúbané dreviny vyplýva žiadateľovi z vydaného prvostupňového rozhodnutia Mesta Žilina a touto podmienkou (uskutočnenia náhradnej výsadby) je v prípade výrubu drevín žiadateľ viazaný.

4. Ďalší účastníci konania sa k návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe do dňa vydania tohto uznesenia žiadnym spôsobom nevyjadrili a svoje procesné oprávnenie ďalšieho účastníka nevyužili, hoci im na to bol správnym súdom vytvorený procesný priestor doručením správnej žaloby na vyjadrenie sa k jej obsahu a k návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

5. Podľa § 184 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „SSP“) podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

6. Podľa § 185 SSP správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska

škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

7. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhoví, uznesením ho zamietne.

8. Podanie správnej žaloby má priamo zo zákona odkladný účinok len v takom prípade, ak to výslovne ustanoví Správny súdny poriadok alebo osobitný predpis. Priznať odkladný účinok správnej žalobe môže však aj správny súd a to za podmienok stanovených zákonom. Procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je predovšetkým návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, by mu hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Priznanie odkladného účinku pre tento zákonný dôvod nemôže byť v rozpore s verejným záujmom. Žalobca nie je povinný preukazovať, že tvrdená ujma bezprostredne nastala, vyžaduje sa však osvedčenie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma hrozí. Priznaním odkladného účinku sa do skončenia konania pred správnym súdom pozastavujú všetky účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, čo znamená, že takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom pre vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení a akékoľvek možnosti realizovať oprávnenia plynúce z takéhoto rozhodnutia sú vylúčené.

9. Rozhodnutie o priznaní odkladného účinku správnej žalobe prichádza do úvahy len vo výnimočných situáciách a má mimoriadny charakter, pretože správny súd tu pred vlastným rozhodnutím vo veci samej v rámci správneho súdneho konania prelamuje právne účinky právoplatného správneho aktu, na ktorý pokiaľ nie je ako celok zákonným postupom zrušený, treba hľadieť ako na zákonný a vecne správny. Rozhodnutie o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je vyhradené len pre mimoriadne prípady, ktoré zákonodarca vymedzil v ustanovení § 185 písm. a) alebo písm. b) SSP slovami o hroziacej závažnej ujme, značnej hospodárskej škode, či finančnej škode, závažnej ujme na životnom prostredí, prípadne inom vážnom nenapraviteľnom následku. Správny súd musí mať pritom dostatočným spôsobom osvedčené, že je nevyhnutné postupovať v súlade so znením ustanovení § 185 písm. a) alebo b) SSP. Preto sa vyžaduje, aby navrhovateľ odkladného účinku jednoznačne osvedčil jeho opodstatnenosť, a to uvedením dostatočných tvrdení osvedčujúcich dôvodnosť takéhoto návrhu. Správny súd pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe v zásade zohľadňuje tie dopady a ujmy, ktoré by v dôsledku svojho vzniku mohli zmariť tú ochranu subjektívnych práv, právom chránených záujmov alebo povinností, ktorú by mohlo poskytnúť rozhodnutie správneho súdu vyhovujúce správnej žalobe.

10. Tvrdiť a osvedčiť predpoklad, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, resp. iný vážny nenapraviteľný následok, je povinný žalobca, ktorý sa priznania odkladného účinku správnej žalobe svojim návrhom domáha. Vznik závažnej ujmy (iného nenapraviteľného následku) musí byť v príčinnej súvislosti s výkonom napadnutého rozhodnutia, či iným právnym následkom vyplývajúcim z rozhodnutia. Zároveň musí ísť o následok určitej intenzity, aby prípadnú ujmu bolo možné označiť za „závažnú ujmu“, ako ju zákonodarca výslovne vyjadril. Bremeno tvrdenia má žalobca, pričom od neho sa požaduje uvedenie konkrétnych a relevantných tvrdení a rozvedenie, v čom konkrétne závažná ujma (iný nenapraviteľný následok) má spočívať a akú intenzitu prípadná ujma (iný nenapraviteľný následok) má. Žalobca nie je povinný preukazovať, že príslušná ujma bezprostredne nastala, avšak vyžaduje sa osvedčenie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma reálne a aktuálne hrozí. Tvrdené dôvody musí žalobca aj konkretizovať s ohľadom na skutkový stav danej veci a zároveň ich aspoň osvedčiť. Hrozba pritom musí byť priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Rovnako nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 364/2017-16 zo dňa 30.05.2017 vyplýva, že preukázanie hrozby treba považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku. To, že nesmie ísť len o hypotetickú možnosť tvrdenej hrozby vyplýva zo záverov uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžks/17/2018 zo dňa 30.05.2018. Osobitnými náležitosťami návrhu na priznanie odkladného účinku podľa § 185 písm. a) SSP sú jednak

tvrdenie o tom, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, značná hospodárska či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, resp. iný vážny nenapraviteľný následok, a zároveň osvedčenie hrozby vzniku predpokladanej ujmy, resp. iného vážneho nenapraviteľného následku. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na závery bodu 11. odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 132/2022-11 zo dňa 03.03.2022, podľa ktorého: „Okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) by mal návrh obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu na priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo písm. b) § 185 SSP. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 SSP by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia nakoniec vo veľkej miere závisí aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia.“.

11. Správny súd po oboznámení sa s tvrdeniami žalobcu v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe a s vyjadrením žalovaného dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

12. Žalobca navrhoval, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a) SSP, pretože okamžitý výkon alebo právne následky, predovšetkým rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa, hrozia závažnou ujmom na životnom prostredí a priznanie odkladného účinku správnej žalobe nie je v rozpore s verejným poriadkom. Žalobca v podstatnej časti návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe len vo všeobecnej rovine prezentuje dôvody pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe vo vzťahu k ochrane životného prostredia odkazom na princípy prevencie, predbežnej opatrnosti, právnej istoty a prezumpcie správnosti rozhodnutí správnych orgánov. Tieto dôvody priznania odkladného účinku správnej žalobe žalobca vymedzil len všeobecne bez uvedenia konkrétnych skutkových okolností vzťahujúcich sa k správnu žalobou napadnutému rozhodnutiu ako aj rozhodnutiu prvostupňového orgánu verejnej správy, ktoré bolo správnu žalobou napadnutým rozhodnutím preskúmané.

13. Správny súd v súvislosti s posudzovaním návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe a rozhodovaním o ňom poukazuje na to, že nepriznaním odkladného účinku správnej žalobe nehrozí nenávratné zničenie drevín ako osobitne chránenej zložky životného prostredia, pretože popri výrube drevín bola uložená povinnosť náhradnej výsadby drevín kvalitatívne vyššej environmentálnej hodnoty. Preto nie je možné žiadnym spôsobom uvažovať o existencii závažnej ujmy na životnom prostredí predpokladanej ustanovením § 185 písm. a) SSP alebo o inom nenávratnom poškodení životného prostredia. Správny súd pri rozhodovaní o tomto návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe uvedomujúc si nevyhnutnosť ochrany životného prostredia s prihliadnutím na uloženie povinnosti realizovať náhradnú výsadbu drevín za vyrúbané dreviny má za to, že okamžitým výkonom resp. inými právnymi následkami správnu žalobou napadnutého rozhodnutia ako aj rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa nehrozí závažná ujma na životnom prostredí, ktorá je dôvodom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe v zmysle ustanovenia § 185 písm. a) SSP.

14. Správny súd ďalej si upriamuje pozornosť žalobcu na to, že pri rozhodovaní o odkladnom účinku správnej žaloby správny súd nepreskúmava samotnú dôvodnosť správnej žaloby v tom zmysle, či je napadnuté rozhodnutie zákonné, ale len to, či by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia mohli nastať následky uvedené v ustanovení § 185 SSP. Nezákonnosťou napadnutého rozhodnutia (napr. pre nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia) nie je možné odôvodniť návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Túto otázku skúma správny súd až pri rozhodovaní vo veci samej, teda tieto skutočnosti nemôžu byť predmetom konania o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, ako osobitnej fáze správneho súdneho procesu.

15. V závere správny súd považuje za potrebné podotknúť, že základným zmyslom rozhodnutia o priznaní odkladného účinku správnej žalobe nie je všeobecne aplikovateľné oddialenie účinku právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy, ale ide o mimoriadny nástroj na zabránenie stavu, kedy by v dôsledku okamžitého výkonu alebo iných právnych následkov právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy bola konkrétnym, zásadným a nezvratným spôsobom negatívne ovplyvnená súkromná či verejná sféra hrozbou závažnej ujmy, značnej hospodárskej či finančnej škody, respektíve závažnou ujmom na životnom prostredí, prípadne iným vážnym nenapraviteľným následkom.

16. Na základe vyššie uvedeného správny súd uzatvára, že žalobca v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe neosvedčil konkrétnymi skutkovými tvrdeniami existenciu závažnej ujmy na životnom prostredí v dôsledku okamžitého výkonu alebo iných právnych následkov správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, a preto návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 188 SSP zamietol.

17. Rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť. (§ 439 ods. 2 písm. e/ SSP)